

nye Regler tilbagevirkende Kraft fra 1. December 1947 vilde have andraget.

Ved 1. Behandling fremhævede *Bundvad* (S.), at den under Venstregeringen gennemførte Lov Nr. 360 af 4. Juli 1946 om Ændring i Folkeforsikringsloven var behæftet med en Række Mangler, som fra socialdemokratisk Side i sin Tid var foreslaaet afhjulpet ved Ændringsforslag, hvis Gennemførelse vilde have kostet 47 Mill. Kr. Disse Ønsker imødekom det foreliggende Forslag. *Søren P. Larsen* (V.) kritiserede, at man paa et Tidspunkt, da den sidst gennemførte Lov endnu ikke havde virket et helt Finansaar, men kun $\frac{3}{4}$ Aar, foreslog en Revision. Han mindede om, at Socialdemokraterne i 1946 var gaaet imod Forhøjelsen af Aldersgrænsen fra 60 til 65 Aar samt havde stillet Forslag om Adgang i visse Tilfælde til Aldersrente for enlige Kvinder mellem 55 og 60 Aar. Disse Forslag var ikke medtaget, ligesom det dengang stillede Forslag om Alderstillæg fra det 75. Aar var blevet ændret til et saadant Tillæg fra det 80. Aar. Man havde saaledes ført een Politik i 1946 og en anden i 1947. Stort set var Forslaget Udtryk for en Nivellering, hvorved man vilde løfte den nederste Del af Aldersrentemodtagerne op til samme Niveau som dem, der ejer noget eller tjener lidt. Derved torpederede man det Grundlag, som blev lagt ved Revisionen i 1946. Venstre vilde med Velvilje se paa en rent saglig Revision af enkelte Bestemmelser, men maatte fastholde Linien, som Loven af 1946 var Udtryk for. Paa det konservative Folkepartis Vegne lovede *Hans Thyge Jacobsen* Forhandlingsvilje med Hensyn til Enkeltheder, men kunde af Hensyn til den finansielle Situation ikke medvirke til at tilvejebringe det fulde Beløb paa 50 Mill. Kr. Vi var ved at komme ud i en Krise paa Alderdomsforsørgelsens Omraade, idet Aldersrentemodtagernes Antal er i stærk Stigning samtidig med, at Antallet af Medborgere i de producerende Aldersklasser er stagnerende. Endvidere er der ved at ske en stærk Tilnærmelse mellem Aldersrente paa den ene Side og Løn og Pension for Tjenestemænd i de laveste Lønklasser paa den anden Side. Derfor burde Tanken om en Folkepensionering undergives en saglig og udtømmende Undersøgelse. *Svend Jørgensen* (R. V.) erklærede sig villig til at yde Aldersrentemodtagerne de foreslaaede 50 Mill. Kr., men kunde ønske en noget anden Fordeling navnlig derved, at man i Stedet for det foreslaaede nye Huslejetillæg (Rentetillæg) forhøjede det skønsmæssige Raadighedsbeløb klækkeligt. Han gjorde opmærksom paa, at det for den kommunale Administration vilde have betydet en Lettelse, om Loven først skulde træde i Kraft den 1. Januar 1948. *Ragnhild Andersen* (D. K.) hilste Lovforslagets Fremsættelse med